

BEMÆRKNINGER TIL ADVOKAT ERLING ANDRESEN

På side 148-150 har advokat Erling Andresen gengivet sin uofficielle opposition ved mit disputatsforsvar den 31. januar d.å. Erling Andresen hæfter sig bl.a. ved, at disputatsen »Politiet 1938-1947. Bekæmpelsen af spionage, sabotage og nedbrydende virksomhed« er et »bestillingsarbejde«. Her kan jeg henvise til bogens forord, hvoraf det fremgår, at undersøgelsen er finansieret ikke af politiet, men af Københavns Universitet og Carlsbergfondet.

Det er en hovedtese i afhandlingen, at politiet var et magtens værktøj for den lovligt valgte regering. Følgelig blev der i besættelsens første år som konsekvens af samarbejdspolitikken foretaget en seriøs efterforskning i sager om spionage, sabotage og nedbrydende virksomhed. Dette arbejde indstilledes efter 29. august 1943, da regeringen ophørte med at fungere. At der, som det bevidnes af Den parlamentariske Kommissions beretninger, kunne ske udrykning i enkeltstående sager om sabotage også efter dette tidspunkt afkræfter ikke tesen. Tværtimod har jeg kunnet vise, hvorledes politiet synes at have ændret holdning til bekæmpelsen af spionage, sabotage og nedbrydende virksomhed allerede omkring årsskiftet 1942/43. Beviset herfor er ikke – som af advokat Erling Andresen refereret – en række spredte udsagn fra tilfældige politimænd. For stod disse udsagn alene ville de – selvsagt – ikke »række langt i en retssag«, som Erling Andresen skriver. Beviset er da også et nøje sammenfald mellem sådanne kvalitative oplysninger og en kvantitativ sagsgennemgang. Fra de tre måneder mellem 29. maj og 29. august har jeg systematisk undersøgt samtlige sager vedrørende sabotage i Århus politikreds. Gerningsmanden blev ikke fundet i en eneste af disse, i alt 27, sabotagesager. Opklaringsprocenten var 0 – et resultat, der er des mere påfaldende, når det ses i lyset af, hvad politiet formåede i tilsvarende sager i besættelsens første måneder.

Imidlertid er der jo ikke tale om et processkrift fra min side, men om en videnskabelig afhandling. Og til advokat Andresens begrædelse af, at jeg er blevet doktor på min bog, må jeg bemærke, at afhandlingen blev antaget til forsvar af et enigt bedømmelsesudvalg af velmeriterede besættelsestidsforskere, at de officielle opponenter sammen med fakultetets repræsentanter efter forsvarshandlingen indstillede, at graden blev tildelt, samt at dette skete enstemmigt på Odense Universitets humanistiske fakultetsråds møde den 25. februar d.å.

Henrik Stevnsborg

Københavns Universitet